

[Gunnar Fog-Petersen.]

demokratiet (A. Johansen), har fuldstændig Ret i, at saaledes som det var under den gamle Ordning, var det i meget høj Grad utilfredsstillende, og at det var et meget betydeligt Fremskridt, der skete ved Loven af 1933. Om Udviklingen nu bør gaa i den Retning, at den blivende nye Ordning kun kommer til at omfatte offentlig Arbejdsanvisning, er jeg ikke helt overbevist om. Det foreliggende Lovforslag drager heller ikke en saadan Konsekvens; det siger, at inden for Hotel- og Restaurationsvirksomheder bør baade Tjenere og andre, der er beskæftigede der, samt Musikere indtages under den gældende Lovs Beskyttelse, og det kan jeg ikke have noget at indvende imod. Der er ingen Grunde givet for, at de ikke lige saa vel som andre skulde falde ind under Loven. Men jeg tror ikke, man har Lov til foreløbig at betragte Lovgivningen paa dette Felt som andet end en Prøvelovgivning. Det er nemlig ikke sandsynligt, at en offentlig Arbejdsanvisning, som omfattede al Arbejdsanvisning, vilde være tilfredsstillende. Det, at den gamle Form for privat Arbejdsanvisning var utilfredsstillende, er jo ikke det samme som, at der ikke vil kunne etableres en tilfredsstillende privat Arbejdsanvisning. Jeg ser derfor med Tilfredshed paa, at Socialministeren i Lovforslagets § 3 foruden at foreslaa, at ingen nye Fæstevirksomheder skal kunne oprettes i Henhold til Loven af 1. April 1891, ogsaa foreslaar, at Socialministeren efter Samraad med Arbejdsdirektøren kan meddele saavel Foreninger som Personer Tilladelse til at drive Anvisning for Betaling i den Udstrækning og paa de Vilkaar, som Ministeren maatte anse det for paakrævet. Det er nemlig meget muligt, at Socialministeren bliver nødt til, for at faa en tilfredsstillende Arbejdsanvisning, at benytte sig af den Bemyndigelse, der her gives ham, men jeg tør paa den anden Side ikke sige, at det vil blive nødvendigt. I Praksis tror jeg, man maa sige, at den offentlige Arbejdsanvisning virker tilfredsstillende paa de Omraader, som den magter, det vil sige paa de Omraader, hvor de arbejdssøgende henvender sig til den; men det er ikke paa alle Omraader og vil heller næppe blive det i Fremtiden.

Derfor tror jeg, man indtil videre skal prøve sig frem med en Udvidelse af den offentlige Arbejdsanvisning og med Kontrol med en ny privat Arbejdsanvisning, hvor en saadan maatte vise sig nødvendig. Det er nemlig ikke helt urigtigt, hvad det ærede Medlem, der talte for det konservative

Parti (Hendriksen), sagde, at der maa ligge noget til Grund for, at arbejdssøgende undertiden foretrækker at betale for at faa anvist Arbejde fremfor at faa det gratis. Mine personlige Erfaringer med Hensyn til offentlig Arbejdsanvisning er ikke omfattende, men de er gode. De viser dog tillige, at der er Omraader, som f. Eks. Anvisning af huslig Hjælp paa Landet, som de overhovedet ikke har med at gøre eller ikke kan have med at gøre, ganske simpelt fordi de ikke har nogen at anvise. Men derfor kan der godt være en hel Del, der søger Arbejde; det finder nemlig Sted i meget høj Grad gennem Aviserne og underhaanden, baade paa den ene og den anden Maade. Derfor betragter jeg denne Lovgivning som en Prøvelovgivning. Det er meget muligt, at absolutte Tilhængere af offentlig Anvisning engang vil kræve, at alt bliver offentlig Anvisning, men det er lige saa sandsynligt, ja, maaske mest sandsynligt, at en saadan vil vise sig utilfredsstillende, utilstrækkelig, og at man maa indrette sig paa, at den private kontrolerede og den offentlige Anvisning gaar Haand i Haand, at de hver paa sit Omraade søger at løse Opgaven, som er den: at faa alle, der søger Arbejde, bragt i Forbindelse med de Steder, hvor Arbejdet findes.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det er jo ikke saadan, at Socialministeriet paa eget Initiativ gaar paa Jagt efter de Medborgere, der driver Arbejdsanvisning. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er det kun i Tilfælde, hvor der rettes Henvendelse til Ministeriet, og hvor Arbejdsdirektoratet finder det rimeligt, at der sker en Udvidelse af Lovens Omraade.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) fandt Lovforslaget meget lidt begrundet. Jeg skal henvise til de Oplysninger, der findes for Musikernes Vedkommende, og hvoraf det fremgaar, at et 7 Mands Orkester i Løbet af meget faa Aar har maattet indbetale til det Bureau, der havde skaffet dem Engagement, 10 000 Kr. I et andet Tilfælde, som ogsaa er dokumenteret, skulde en Trio, 3 Musikere, som fik Ansættelse paa en fornem københavnsk Restaurant, have deres Løn udbetalt gennem Engageringsagenten, hos hvem der blev hængende som Afgift 11 Kr. for hver Dag, de arbejder. Det er dog Ting, synes jeg, som viser, at der virkelig er god Begrundelse for Lovforslagets Fremsættelse.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) gjorde meget rigtigt opmærksom paa, at Det konservative Folkeparti